

377. *Dryops anglicanus* EDWARDS, 1909 (*Coleoptera: Dryopidae*) – nowy dla Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej gatunek chrząszcza

Dryops anglicanus EDWARDS, 1909 (*Coleoptera: Dryopidae*) – new beetle for the Wielkopolska-Kujawy Lowlands

KEY WORDS: *Coleoptera, Dryopidae, Dryops anglicanus*, new record, W Poland, Wielkopolska-Kujawy Lowlands.

Rodzaj *Dryops* OLIVIER, 1791 reprezentowany jest w faunie Polski przez 11 gatunków. Wszystkie związane są ze środowiskiem wodnym lub strefą przybrzeżną. Jest to grupa stosunkowo trudna w oznaczaniu, co wpływa na niewielką liczbę informacji faunistycznych (BURAKOWSKI i in. 1983: Kat. Fauny Pol., XXIII, 9: 1-294; BURAKOWSKI i in. 2000: Kat. Fauny Pol., XXIII, 22: 1-252; WIĘŻŁAK 1986: Klucze oznacz. Owad. Pol., XIX, 48-49: 1-67).

Poniżej podajemy nowe stanowisko *Dryops anglicanus* EDWARDS:

- Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Lusowo ad Poznań (UTM: XU11), 8 V 1999, 1 ♂ w nąpływkach na zachodnim krańcu Jeziora Lusowskiego, leg. et coll. Sz. KONWERSKI, det. M. PRZEWOŻNY.

Gatunek europejski o słabo poznanym rozszedleniu. W Polsce wykazany z Pomorza, Pojezierza Mazurskiego i Puszczy Białowieskiej, przy czym większość danych pochodzi z ostatnich dwudziestu lat (BURAKOWSKI i in. 1983: *ibid.*; KUBISZ 2001: [W:] Katalog fauny Puszczy Białowieskiej. IBL, Warszawa: 155-156).

Szymon KONWERSKI, Katedra Zoologii AR, Szczecin
Marek PRZEWOŻNY, Poznań

378. *Hygrotus (Coelambus) polonicus* (AUBÉ, 1842) (*Coleoptera: Dytiscidae*) – nowe stanowisko rzadkiego chrząszcza w Polsce

Hygrotus (Coelambus) polonicus (AUBÉ, 1842) (*Coleoptera: Dytiscidae*) – new locality of the rare beetle in Poland

KEY WORDS: *Coleoptera, Dytiscidae, Hygrotus polonicus*, new record, E Poland, Małopolska Upland.

Rodzaj *Hygrotus* STEPHENS, 1828 obejmuje ok. 70 gatunków, dawniej zaliczanych do dwóch osobnych rodzajów *Hygrotus* s. str. i *Coelambus* THOMSON, 1860, a obecnie stanowiących jedynie jego podrodzaje (FERY 2003: Water Beetles of China., III: 133-193). Z Polski wykazywanych jest 12 gatunków z tego rodzaju, spośród których jedynie 4 gatunki można uznać za pospolite i licznie spotykane, a wszystkie pozostałe należą w naszym kraju do dużych rzadkości faunistycznych. Znane są z nielicznych stanowisk i często od wielu lat nie były wykazywane. Poniżej przedstawiamy nowe stanowisko *H. (C.) polonicus* (AUBÉ) jednego z najrzadziej spotykanych przedstawicieli tego rodzaju:

- Wyżyna Małopolska: Radom - Józefów (UTM: EB19), w kałuży w wyrobisku, 24 VIII 1997, 1 ♂, leg. M. MIŁKOWSKI, det. et coll. M. PRZEWOŻNY.

Gatunek ten został opisany przez AUBÉ'go na podstawie okazów pochodzących z Warszawy. Później był on wykazywany jeszcze z okolic Łowicza (oba te stanowiska położone są na terenie Niziny Mazowieckiej) i Puław (Wyżyna Lubelska). Są to nieliczne egzemplarze pochodzące z XIX i początków XX wieku (GALEWSKI, TRANDA 1978: Fauna słodk. Pol., **10**: 1-396; FERY 2003: *ibid.*). Chrząszcz ten od dłuższego czasu w Polsce nie był odławiany. Powyższe stanowisko jest pierwszym od kilkudziesięciu lat, ponownym stwierdzeniem występowania *H. (C.) polonicus* (AUBÉ) w Polsce. Poza naszym krajem znany jeszcze z Rosji, Kazachstanu, Finlandii, Białorusi i Ukrainy. W Polsce osiąga najprawdopodobniej zachodnią granicę zasięgu.

Gatunek nowy dla Wyżyny Małopolskiej.

Marek PRZEWOŻNY, Poznań
Marek MIŁKOWSKI, Radom

379. Nowe stanowiska *Gnathoncus communis* (MARSEUL, 1862) (*Coleoptera: Histeridae*) w Polsce

New records of *Gnathoncus communis* (MARSEUL, 1862) (*Coleoptera: Histeridae*) in Poland

KEY WORDS: *Coleoptera, Histeridae, Gnathoncus*, bird boxes, new localities, Poland.

Gnathoncus communis (MARSEUL, 1862) występuje w Ameryce Północnej, Egipcie, Europie, na Kaukazie, w centralnej Azji, na Sachalinie, w Japonii i Australii. Z terenów Polski dotychczas wykazany tylko z Famulek Brochowskich (DC59) w Kampinoskim Parku Narodowym. Bionomia gatunku prawie nieznana. Chrząszcze znajdowano w dziuplach drzew i budkach lęgowych zasiedlanych przez ptaki. Był łowiony w gniazdach kruszyny, kawy, puszczyka, jastrzębia i muchołówki. Powodem małej liczby znanych stanowisk tego gatunku w Polsce jest jego skryty tryb życia i trudność w odróżnieniu od pozostałych krajowych gatunków z rodzaju *Gnathoncus* JACQUELIN-DUVAL. Wyróżnia go gęste, zlewające się w nieregularne bruzdki punktowanie pokryw, wyraźna mikrorzeźba powierzchni między punktami pokryw oraz krótka bruzdka przyszwowa (1/6 – 1/10 długości pokryw). Szczególnie podobny do *G. rotundatus* (KUGELMANN), od którego różni się dodatkowo silnie rozszerzonymi przednimi goleniami z lekko zatokowatymi wcięciami i drobnymi kolcami. Przedstawione poniżej dwa nowe dla Polski stanowiska *G. communis* wskazują na szersze rozmieszczenie tego gatunku w naszym kraju.

- Wyżyna Małopolska: Lubienia ad Starachowice (EB15), 1–30 VIII 1998, w ptasiej budce lęgowej, 2 ex., leg. A. BYK et G. OZÓG;
- Wyżyna Małopolska: Tychów ad Starachowice (EB06), 1–30 VIII 1998, w ptasiej budce lęgowej, 1 ex., leg. A. BYK et G. OZÓG.

Adam BYK, Sławomir MAZUR,
Kat. Ochr. Lasu i Ekol. SGGW, Warszawa